

se o provozně ekonomickou oblast. Byla přitom pominuta skutečnost, že výrobek „počítačový software“ zařazený do třídy 9 je jen „zejména“ používán k ukládání a zpracování podnikových dat. Předmětem ochranné známky tedy může i software, který je chápán v širším, než v uvedeném smyslu. Krom toho se softwarem přihlašovatelky pracují i inženýři a jiné osoby, které nemají žádné znalosti odborné terminologie z provozně ekonomické oblasti. Posouzení Tribunálu bylo v této části provedeno na základě nesprávného skutkového stavu.

Tribunál dále, opět na základě použití nesprávných skutečností, zastával názor, že část „ROI“ sice má v různých jazycích různý význam, v souvislosti se slovem „ANALYZER“ je ale v oblasti obchodu vždy chápána jako „Return On Investment“. Argumentace Tribunálu je nesprávná v tom smyslu, že cílová veřejnost by pak přihlašovanou ochrannou známkou vždy bez dalších úvah chápala jako označení „nástroje sloužícího k analýze rentability investic“.

Tribunál dále provedl nesprávné posouzení předmětných výrobků a služeb tím, že v souvislosti s počítačovým hardware vycházel z toho, že existují důvody pro zamítnutí zápisu. Po provedeném rozdělení ochranné známky bylo označení již pravomocně zapsáno pro tyto výrobky a služby zařazené do tříd 35 a 42.

Konečně argumentace poukazující na dřívější zápisy provedené v EU, totiž na zápisy formou ochranných známek Společenství, byla odmítnuta s odůvodněním, že vnitrostátní ochranné známky není možné zohlednit. I zde se vycházelo z nesprávného skutkového stavu.

Žaloba podaná dne 17. listopadu 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-542/10)

(2011/C 30/41)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Ł. Habiak a S. La Pergola)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nebytné k dosažení souladu se směrnicí Evrop-

ského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice,

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2007/64 uplynula dne 1. listopadu 2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 319, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2010 Hans-Peterem Wilferem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. září 2010 ve věci T-458/08, Hans-Peter Wilfer v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Hans-Peter Wilfer (zástupce: W. Prinz, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit v plném rozsahu rozsudek čtvrtého senátu Tribunálu ze dne 8. září 2010 ve věci T-458/08,

— uložit odpůrci náhradu nákladů řízení.